

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ

Τὸ 1957 ἰδρύετο εἰς Λωζάννην κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεως ταύτης καὶ μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἰδρύματος Ford τὸ Κέντρον Εὐρωπαϊκῶν Ἐρευνῶν.

Κατὰ τὴν διαρεῦσασαν περίοδον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι σήμερον ἔχει πραγματοποιηθῆ ἀπὸ τὸ Κέντρον λίαν ἀξιοσημείωτον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἠτύχησαμε νὰ ἐκτιμήσωμεν διὰ μακρῶν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ τὸ ὁποῖον παρουσιάζομεν σήμερον ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ Κέντρον Εὐρωπαϊκῶν Ἐρευνῶν συνεστήθη ὡς προέκτασις τῆς ἔδρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνοποιήσεως, τῆς συσταθείσης κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1957 εἰς τὴν Σχολὴν Ἀνωτάτων Ἐμπορικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λωζάννης.

Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ μελέτη τῆς θέσεως τῆς Εὐρώπης ἐντὸς τοῦ κόσμου, τῆς ἐξελίξεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνοποιήσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς ἐπὶ τῶν λοιπῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ μὴ χωρῶν.

Τὸ Κέντρον συνίσταται ἀπὸ ἓν μόνιμον ἐπιστημονικὸν ἐπιτελεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον δεόν νὰ προστεθῆ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐξωτερικῶν συνεργατῶν, οἱ ὅποιοι ἀναλαμβάνουν τὴν μελέτην εἰδικῶν θεμάτων.

Διευθυντὴς τούτου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του καὶ βασικὸς παράγων τῆς ἐπιτυχίας του εἶναι ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνοποιήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὴν Σχολὴν Ἀνωτάτων Ἐμπορικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λωζάννης κ. Henri Rieben.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τοῦ Κέντρου ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον εἰδικῶν δημοσιεύσεων εἰς τὴν λίαν ἐπιμελημένην σειρὰν ἐκδόσεων αὐτοῦ καθὼς καὶ τὴν ζῶσαν πρῶτην ὕλην διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ Rieben εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λωζάννης.

Μέχρι τοῦδε τὸ Κέντρον ἔχει προβῆ εἰς τὴν ἔκδοσιν 38 αὐτοτελῶν πραγματειῶν ἔχει δὲ ἐξαγγεῖλει τὴν προσεχῆ δημοσίευσιν ἑτέρων 15.

Αἱ μελέται αὗται ὀφείλονται εἰς τοὺς: Henri Rieben, Jean Monnet, Bernard Dutoit, Paul Rossy, Jacques Oberson, François Cardis, Werner Rahm, Roger Decosterd, Madeleine Urech, Charles Iffland, Rolf Wagenfuhr, Christopher Layton, Jean-Frederic Rouiller, Edgar Salin, Pierre Jaccard, Lord Gladwyn, Robert Woodtli, Jean-Paul Gonvers, Pierre

Gerbet, George Ball, Ernesto Manuelli, Jean-Jacques Sauer, Jacques Poos, Pierre Wigny, François Fontaine, Pierre Antoine Goy, Jan Tinbergen, René Pleven, Pierre Michelet, Jean-François Bergier, I. B. F. Kormoss και Hans Aregger.

᾿Ωρισμένοι, ἐξ ἄλλου, ἐκ τῶν ἐργασιῶν ὀφείλονται εἰς συλλογικὰς προσπαθείας ὀρισμένων ἐκ τῶν ὡς ἄνω συνεργατῶν τοῦ Κέντρου ἢ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ ὑφισταμένων ὁμάδων μελέτης τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ εἰδικώτερον τῆς ἐλβετικῆς οἰκονομίας.

Τὰ θέματα τῶν ἐν λόγῳ ἐργασιῶν ἀντιμετωπίζονται ὑπὸ πολλῶν σκοπιῶν: ἱστορικῆς, πολιτικῆς, κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ ἐντὸς τοῦ ἐπιτυχῆς ἐλβετικοῦ κλίματος ἐμπειρίας εἰς προβλήματα σχετιζόμενα μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν συνεργασίαν ἀνθρωπίνων ὁμάδων διαφόρων φυλετικῶν, θρησκευτικῶν καὶ γλωσσικῶν προελεύσεων καὶ διαφόρου βαθμοῦ πολιτικῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναπτύξεως καὶ ὀριμότητος.

Αἱ ἐκδοθεῖσαι καὶ ὑπὸ ἐκδοσιν μελέται, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς, ἀναφέρονται εἰς θέματα ἔχοντα σχέσιν κυρίως μὲ τοὺς θεσμοὺς τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνοποιήσεως, τῆς οἰκονομίας τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ μὴ χωρῶν καὶ περιοχῶν, τοὺς τομεῖς τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας καὶ τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ τεχνικὰ ἔργα.

᾿Ὡς εἶναι φυσικόν, τὸ Κέντρον Εὐρωπαϊκῶν Ἐρευνῶν ἔχει ἀσχοληθῆ μέχρι τοῦδε κυρίως μὲ θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἑλβετίας.

Ἡ πρόσφατος ὁμως σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα ἔχει δημιουργήσει εἰς τὸ Κέντρον νέους τομεῖς ἐνδιαφέροντος τόσον, δι' ὅ,τι ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, τὰ στοιχεῖα τῆς ὁποίας ἔχουν πολὺ ὀλίγον μελετηθῆ, εἰς Δυτικὴν Εὐρώπην, ὅσον καὶ δι' ὅ,τι ἔχει σχέσιν μὲ τὸν ὄλον, τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ αὐτὴ ὑπὸ τὴν νέαν τῆς εὐρωπαϊκῆς ιδιότητά εἰς τὸν χῶρον τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου.

Ἡ σύνδεσις τῆς χώρας μας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα δημιουργεῖ ἀσφαλῶς πολλὰ προβλήματα δι' ἡμᾶς, ἢ πλήρης ἀνάπτυξις τῶν ὁποίων δὲν εἶναι τοῦ παρόντος.

Βασικὴν προϋπόθεσιν ὁμως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀποτελεῖ ἡ πλήρης γνώσις ἐκ μέρους τοῦ πολιτικοῦ, παραγωγικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς χώρας τῶν ἀντιστοιχῶν προβλημάτων τῶν χωρῶν μετὰ τῶν ὁποίων συνεργαζόμεθα καὶ τῶν ἄλλων, μετὰ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ συνδεθῶμεν εἰς τὸ μέλλον ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς πράγματι Πανευρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Μόνον οὕτω θὰ ἀποτραποῦν εἰς σημαντικὸν βαθμὸν οἱ ἐκ τῆς συνδέσεως κίνδυνοι, ἀντιθέτως δὲ θὰ δημιουργηθῆ τὸ κατάλληλον κλίμα διὰ πᾶσαν δυνατὴν ἀξιοποίησιν παντὸς εὐεργετικοῦ δι' ἡμᾶς στοιχείου ἀπορρέοντος ἐκ τῆς συνδέσεώς μας ταύτης.

Τὸ Κέντρον Εὐρωπαϊκῶν Ἐρευνῶν δύναται διὰ τοῦ ἔργου του, ἐφ' ὅσον τοῦτο γίνῃ ἐν Ἑλλάδι εὐρέως γνωστόν, νὰ συμβάλῃ θετικῶς εἰς τὴν δημιουργίαν παρ' ἡμῖν τοῦ ἀνωτέρου κλίματος.